

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

Fremsat den 28. november 1968 af *kirkeministeren*.

§ 1.

I lov nr. 155 af 7. juni 1958 om folkekirkens lønningsvæsen m. v. som ændret ved lov nr. 112 af 15. april 1964 foretages følgende ændringer:

1. § 68, 2. pkt. ophæves.

2. I § 75, stk. 1, ændres „§ 76“ til: „§ 76 a“.

3. § 76 affattes således:

„§ 76. Hvor andet ikke er særligt bestemt, afholdes udgifterne efter denne lov gennem en landskirkeskat, der pålignes folkekirkens medlemmer uden for København og Frederiksberg.

Stk. 2. Landskirkeskattens størrelse fastsættes af kirkeministeren, der tillige fastsætter det skattebeløb, der skal betales fra hver enkelt kommune.

Stk. 3. Landskirkeskattens fordeling mellem kommunerne sker på grundlag af de skattepligtige indtægter i kommunerne for det på fordelingstidspunktet nærmest forudgående indkomstår for de i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. § 1 omhandlede skattepligtige personer, således som disse indtægter er opgjort med henblik på beregning af slutskat. Forinden fordelingen foretages, fradrages i de samlede indtægter for kommunerne sådanne indkomster, som vedrører medlemmer af en valgmenighed, Skt. Petri tyske menighed eller beboere, der ikke hører til folkekirken.”

Kirkemin. j. nr. 2Z 18

4. Efter § 76 indsættes:

„§ 76 a. Landskirkeskat og andre kirkelige afgifter pålignes folkekirkens medlemmer under ét efter samme regler, hvorefter kommunal indkomstskat svares til vedkommende kommune. Bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat §§ 3 og 4. finder tilsvarende anvendelse på kirkelige afgifter.

Stk. 2. Påligning af kirkelige afgifter sker under ét for kommunen, uanset om denne omfatter flere sogne.

Stk. 3. Ved ligningen bortses fra medlemmer af valgmenigheder og af Skt. Petri tyske menighed.

Stk. 4. Omfatter et sogn flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles samtlige kirkelige afgifter imellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer landskirkeskat, medmindre andet fastsættes af kirkeministeren efter indstilling fra menighedsrådet og forhandling med vedkommende kommunalbestyrelser. Omfatter et pastorat flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, finder bestemmelsen i 1. pkt. tilsvarende anvendelse ved fordelingen af underskuddet vedrørende præstelønningskassen.

Stk. 5. Landskirkeskatten udbetales til stiftsøvrigheden, medens det øvrige ligningsbeløb udbetales til vedkommende menighedsråd. Kommunalbestyrelsen kan med tilslutning af den myndighed, der har godkendt en kirkelig kasses overslag, af kommunekassen yde menighedsrådet forskud på ligningsbeløbet til den pågældende kasse for det nærmest følgende regnskabsår.

Stk. 6. Hvis den en skatteyder påhvillende

kommunale indkomstskat bevillingsmæssigt nedsættes eller eftergives, nedsættes eller eftergives kirkelige skatter og afgifter, der er pålignet skatteyderen, tilsvarende.“

5. I § 78, stk. 3, 3. pkt., udgår „jfr. § 76, stk. 3“.

6. I § 78, stk. 3, sidste pkt., og i § 82, stk. 5, ændres „december måneds udgang“ til „1. september“.

7. I § 81, stk. 3, ændres „Inden hvert kalenderårs udløb“ til „Hvert år inden 15. juli“.

8. § 91, stk. 1, affattes således:

„Udgifterne til lønninger m. v., efterindtægt og pension til organister, kordegne og kirketjenere samt honorarer m. m. til organister og kirkekor m. fl. afholdes ved ligning i henhold til § 92“.

9. § 92 affattes således:

„§ 92. Udgifterne i henhold til denne lov dækkes, for så vidt de ikke afholdes af tilskud af statskassen i medfør af § 90 eller af dertil henlagte midler, ved ligning under ét for kommunen på de til folkekirken hørende beboere med undtagelse af valgmenighedsmedlemmer og medlemmer af Skt. Petri tyske menighed.

Stk. 2. Ligningsbeløbet fastsættes for hvert finansår af kirkeministeren særskilt for henholdsvis København og Frederiksberg kommuner.

Stk. 3. Ligningen foretages efter samme

regler, hvorefter kommunal indkomstskat svares til vedkommende kommune. Bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat §§ 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på kirkelige afgifter“.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1970. Fra samme dato at regne ophæves lov af 14. april 1904 om ligning af præste-, degne- og klokkerpenge i København.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 1, nr. 6 og 7 har virkning første gang for udarbejdelse af overslagene for regnskabsåret 1970-71.

Stk. 3. For regnskabsåret 1970-71 og følgende regnskabsår, indtil bestemmelsen i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v. § 76 som ændret ved nærværende lov kan finde anvendelse, fastsættes de skattebeløb, der skal udredes som landskirkeskat fra hver kommune, på grundlag af de efter den hidtil gældende bestemmelse i § 76 opgjorte indtægtsbeløb vedrørende skatteåret 1968-69 for så vidt angår regnskabsåret 1970-71 og vedrørende skatteåret 1969-70 for så vidt angår de følgende regnskabsår.

Stk. 4. Kirkeskatten og de øvrige ligningsbeløb vedrørende regnskabsåret 1969-70, der skal udredes af kommunerne for skatteåret 1969-70, udbetales fuldt ud af kommunerne på den hidtil sædvanlige måde uden hensyntagen til, at en del af de kirkelige afgifter for dette skatteår efter § 1, stk. 3, i lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat ikke opkræves hos skatteyderne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat), jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 28. juni 1968, bestemmes det i § 40, at lovens regler om opkrævning af indkomst- og formueskat m. v. til stat og kommune skal omfatte også kirkelige afgifter. Denne ligestilling med de kommunale indkomstskatter af personer svarer til den nuværende ordning. Nærværende lovforslag tilsigter alene at tilpasse reglerne i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v. til kildeskatteordningen. Enkelte ændringer er af redaktionel karakter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Bestemmelsen, der fastsætter fordelingsnormen vedrørende præstelønningskassens underskud mellem flere kommuner eller dele af kommuner i samme pastorat, foreslås af systematiske grunde optaget i tilslutning til de almindelige regler om den kirkelige ligning i § 76 i forbindelse med en ændret affattelse af denne bestemmelse, jfr. nr. 3 og 4.

Til nr. 2-3.

Af den nugældende bestemmelse vedrører stk. 1 og stk. 2 kirkeskatten (landskirkeskatten), som anordnes af kirkeministeren til dækning af de ved lønningsloven hjemlede udgifter, som ikke efter udtrykkelig bestemmelse dækkes på anden måde, medens stk. 3-7 indeholder de almindelige regler for ligning og opkrævning af kirkelige afgifter, herunder såvel kirkeskatten som de lokale kirkelige afgifter. Bestemmelsen foreslås af systematiske grunde delt i to, således at de almindelige regler for ligning og opkrævning af kirkelige afgifter optages i en særlig § 76 a.

Landskirkeskattebeløbet fastsættes efter de hidtil gældende bestemmelser af kirkeministeren i januar måned for det følgende regnskabsår (finansår) på grundlag af overslag, som indsendes af stiftsøvrighederne inden udgangen af det foregående kalenderår, jfr. § 81, stk. 3, og neden for ad nr. 7. Herefter fordeles landskirkeskattebeløbet mellem kommunerne på grundlag af de for kommunerne „ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt, hvorefter den personlige kommuneskat beregnes“ for det sidst afsluttede skatteår.

Kildeskatteordningen nødvendigvis, at kirkeskattebeløbets fastsættelse og fordelingen mellem kommunerne skal være foretaget inden den 1. oktober året før det pågældende regnskabsårs begyndelse. Endvidere medfører den ved kildeskatteloven hjemlede samtidighed mellem indkomst og beskatning og det forhold, at den endelige ligning for indkomståret først vil ske efter indkomstårets udløb, en ændring af det formelle kriterium, hvorefter landskirkeskatten fordeles mellem kommunerne.

Den foreslåede ændring af § 76, stk. 2, tilsligter at fastsætte fordelingsnormen således, at de senest opgjorte indtægter for kommunerne lægges til grund for fordelingen. Ændringen er væsentlig af formel betydning, da fordelingen efter nyordningen vil ske i forhold til indtægterne i samme kalenderår, som danner grundlag for den bestående ordning.

Det foreslås endvidere, at kommunernes indtægter skal opgøres uden hensyntagen til indkomster, som vedrører medlemmer af en valgmenighed. Bestemmelsen, der må ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 76 a, stk. 3, hvorefter der ved den kirkelige ligning bortses fra medlemmer af valgmenigheder, er begrundet i administrative (datatekniske) hensyn i forbindelse med kildeskattens gennemførelse og medfører ikke nogen ændring af valgmenighedsmedlemmernes stilling inden for folkekirken. En tilsvarende ordning er allerede lovfæstet for København og Frederiksberg ved § 92, stk. 4 og stk. 7. Den nugældende bestemmelse i

§ 76, stk. 5, hvorefter et medlem af en valgmenighed i de ham pålignede kirkelige afgifter kan fradrage bidraget til valgmenigheden for det pågældende tidsrum, medfører i øvrigt i almindelighed, at valgmenighedsmedlemmer faktisk ikke betaler kirkeskat, og at ændringen således hovedsagelig er af formel karakter. Det foreslås endvidere, at medlemmer af Skt. Petri tyske menighed ligestilles med valgmenighedsmedlemmer i henseende til betaling af kirkelige afgifter, jfr. herved også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8-9.

Til nr. 4-5.

Den foreslåede bestemmelse træder i stedet for bestemmelserne i § 76, stk. 3-7 og § 68, 2. pkt., jfr. bemærkningerne foran til nr. 1 og nr. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende ordning med følgende ændringer:

Medens det efter lovens hidtidige affattelse har været overladt til kommunalbestyrelserne i de kommuner, der omfatter flere sogne, sognedistrikter eller dele af sogne, at træffe afgørelse af, om de kirkelige afgifter skulle lignedes og opkræves for hvert sogn m. m. for sig eller for kommunen under ét, foreslås det fastsat, at ligningen og opkrævningen i alle tilfælde skal ske under et for kommunerne. Forslaget er begrundet i administrative hensyn, idet det under kildeskatteordningen næppe vil være muligt eller i hvert fald være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder at opkræve kirkelige afgifter på et varierende grundlag inden for samme kommune. Den foreslåede ordning svarer til ordningen i København og Frederiksberg kommuner, jfr. lovens § 92 og lov om kirkers bestyrelse m. m. (lovbekendtgørelse nr. 454 af 23. september 1947) § 15, stk. 1, og ordningen er så vidt vides i øvrigt også den almindeligt forekommende i kommunerne uden for København og Frederiksberg.

Om den foreslåede fritagelse af valgmenighedsmedlemmer og medlemmer af Skt. Petri tyske menighed for betaling af kirkelige afgifter henvises til de foran til nr. 3 anførte bemærkninger. Derimod er det tilsligt, at ligningen skal omfatte alle andre medlemmer af folkekirken, uanset om de efter tidligere særordninger har været helt eller delvis fritaget herfra, jfr. herved også bemærkningerne til lovforslagets nr. 8-9. Herefter bortfalder den fritagelse for kirkelige afgifter, som ved kgl. resolutioner af 12. november 1900, 26. februar 1910 og 15. marts 1928 er meddelt medlemmer af døvemenighederne i henholdsvis København, Fredericia og Århus. Fritagelser var oprindelig indskrænket til særlige ydelser til lønning af præster og kirkebetjening under hensyn til, at disse udgifter for døvemenighedernes

vedkommende udredes af statskassen. Senere er fritagelsen udvidet til at gælde kirkelige afgifter i det hele. Opretholdelse af denne særstilling, der kun har omfattet døve med bopæl i en af de nævnte byer og ikke de døve med bopæl uden for byerne, er efter forholdene i dag ikke rimelig.

Den nugældende bestemmelse i § 76, stk. 5, om; at opkrævning af kirkelige afgifter sker ved kommunalbestyrelsens foranstaltning, er ikke i overensstemmelse med kildeskatteloven og er foreslået slettet. Da reglerne om opkrævning af kirkelige afgifter nu findes i kildeskatteloven, er det anset for overflødig i præstelønningsloven at optage bestemmelse herom.

Den hidtidige formulering af § 76, stk. 7, har kunnet give tvivl om, i hvilket omfang de kirkelige afgifter skulle bortfalde for en skatteyder, som har opnået nedsættelse af indkomstskat til stat og kommune i forskelligt forhold. Det foreslås fastsat, at de kirkelige afgifter skal nedsættes i samme forhold som de personlige kommuneskatter.

Det foreslås endelig, at den nuværende opregning i § 76, stk. 3, af de beløb, der i henhold til den kirkelige lovgivning skal lignedes på folkekirkens medlemmer, udelades. Dels er denne opregning overflødig, idet ligningen er hjemlet andetsteds i lovgivningen, dels er opregningen utilstrækkelig som vejledning for de vedkommende myndigheder. Herefter må også henvisningen i § 78, stk. 3, 3. pkt., udgå.

Til nr. 6-7.

Budgettering af de kirkelige udgifter og indtægter foretages nu inden kalenderårets udgang for det følgende regnskabsår (finansår). Under hensyn til fastsættelsen og opkrævningen af foreløbig skat under kildeskatteordningen vil det være nødvendigt at rykke budgetteringen så meget frem, at de kirkelige myndigheders behandling af budgetterne kan være afsluttet inden 1. oktober året før regnskabsåret. Det foreslås derfor fastsat, at budgetteringen skal være afsluttet inden 1. september for de lokale kirkelige kasser. Af hensyn til landskirkeskattens fastsættelse og fordeling må budgetteringen af fællesfondens indtægter og udgifter dog være afsluttet allerede den 15. juli.

Til nr. 8-9.

Efter reglerne i præstelønningslovens §§ 91-92 dækkes den del af de ved loven hjemlede udgifter for København og Frederiksberg kommuner, som det påhviler folkekirken selv at tilvejebringe, ved ligning for Københavns vedkommende henholdsvis af præste-, degne- og klokkerpenge og for Frederiks-

bergs vedkommende af vederlaget for afløst højtidsoffer samt — begge steder — ved en tillægsligning hertil.

Reglerne om ligning af præste-, degne- og klokkerpenge findes i lov af 14. april 1904, der ved bestemmelsen i § 1, stk. 2, fritager følgende personer for denne ligning: tjenstgørende præster og kirkebetjente, medlemmer af Skt. Petri menighed og af de døves menighed i København, de til hof- og slotsmenigheder hørende personer såvel som de, der har bopæl på de af Kongen beboede palæer og på Christiansborg Slot, samt militære, af hvis lønning bidrag til gejstligheden og kirkebetjentene ved Holmens og Garnisons kirker samt Kastelskirken indeholdes, dog at disse personer, for så vidt de er grundejere, i denne egenskab medtoges ved ligningen. De nævnte personer er — bortset fra medlemmer af Skt. Petri menighed med bopæl i Storkøbenhavn — ikke fritagne for kirkelige afgifter i øvrigt.

En ophævelse af disse regler såvel som af reglerne om ligning af afløst højtidsoffer på Frederiksberg har været under overvejelse i længere tid, og ved revisionen af præstelønningsloven i 1958 tilvejebragtes hjemmel for reglernes ophævelse ved kgl. anordning. I en af kirkeministeriets administrationsudvalg afgivet betænkning (nr. 476 af 28. november 1967, side 19) anbefales reglerne ophævet.

Da gennemførelsen af kildeskatteordningen vil umuliggøre eller i høj grad vanskeliggøre disse reglers administration, har man fundet det naturligt at forelægge forslaget om ophævelse af reglerne i forbindelse med de øvrige ændringer, som kildeskatteordningen medfører.

Medlemmer af Skt. Petri tyske menighed, der i henhold til menighedens privilegier hidtil har været helt fritagne for kirkelige afgifter, for så vidt de har bopæl i Storkøbenhavn, bør fremdeles ligesom valgmenighedsmedlemmer være fritagne for at svare kirkelige afgifter. Fritagelsen bør endvidere udstrækkes til menighedens medlemmer uden for Storkøbenhavn, da den nuværende geografiske afgrænsning ikke forekommer rimeligt begrundet.

For de øvrige i lov om ligning af præste-, degne- og klokkerpenge nævnte personer er forudsætningerne for fritagelse for en del af de kirkelige afgifter bortfaldet. Præster og kirkebetjentes lønforhold er nu ensartet fastsat ved lønningsloven, og de militære menigheders kirker er inddraget under den almindelige kirkeligning i København. Om medlemmerne af de døves menighed henvises til bemærkningerne til nr. 4-5. Opretholdelsen af en særstilling for de til det kgl. hof og slottene knyttede personer

F. t. l. vedr. folkekirkeens lønningsvæsen m. v.

på dette område forekommer ikke rimeligt begrundet.

Til 2.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen i stk. 1 og 2 er i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 og 2 i lov nr. 194 af 31. maj 1968 om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat.

I stk. 3 foreslås fastsat en norm for fordeling af landskirkeskatten mellem kommunerne, indtil den første endelige ligning til slutskat under kildeskatteordningen foreligger. Det er foreslået at lægge den hidtidige ordning til grund i overgangsperioden.

Det er endvidere foreslået, at landskirkeskatten og de øvrige kirkelige ligningsbeløb for året 1969-70 skal udredes af kommunerne til de kirkelige myndigheder, uanset om og i hvilket omfang kommunerne må afgangsføre kirkelige afgifter i henhold til bestemmelsen i § 1, stk. 3, i lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat. Efter nævnte bestem-

melse bortfalder opkrævning af kirkelige afgifter for skatteåret 1968-69 for de terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter den 31. december 1969. Forslaget er begrundet i, at de kirkelige kasser modtager ligningsbeløbene fra kommunerne til terminer inden for regnskabsåret, som er uafhængige af de af kommunerne fastsatte betalingsterminer for skat, hvorfor de kirkelige kasser ville lide et betydeligt likviditetstab og ikke blot et regnskabsmæssigt tab, såfremt de budgetterede ligningsbeløb ikke indgår. Der foreligger i almindelighed ikke beholdninger i de kirkelige kasser, hvoraf et sådant beløb, der efter omstændighederne vil kunne blive betragteligt, vil kunne afholdes. I øvrigt er den foreslåede regel stemmende med den bestående ordning, hvorefter risikoen for, at de kirkelige ligningsbeløb indgår, påhviler kommunerne.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende lov.

1.

§ 68. Hvor der er flere menighedsråd i pastoratet, er de fælles om de i det foregående omhandlede hverv og kan udøve dem gennem et fællesudvalg; hvis opgaver nærmere fastsættes af menighedsrådene, eventuelt i forretningsordenen, jfr. lov om menighedsråd § 15, stk. 2. Hvor der i et pastorat findes flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles udgifterne mellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer kirkeskat, medmindre kirkeministeren meddeler godkendelse på anden ordning, jfr. nedenfor § 76, stk. 4.

2.

§ 75. De til dækning af kirkebetjeningens honorarer, lønninger og pension samt understøttelser m. m. nødvendige beløb lignedes på sognets til folkekirken hørende beboere efter de i § 76 givne regler.

Stk. 2. — — — — —.

Stk. 3. — — — — —.

3.-4.

§ 76. Til udredelsen af det beløb, som yderligere måtte kræves til dækning af udgifterne i henhold til denne lov, lægges der en kirkeskat på de til folkekirken hørende beboere uden for København og Frederiksberg, herunder valgmenighedsmedlemmer. Denne skat anordnes af kirkeministeren efter nedennævnte regler.

Stk. 2. Umiddelbart efter tilendebringelsen af ligningen af personlig kommuneskat indberetter kommunalbestyrelserne i hvert stift til stiftsøvrigheden eller med kirkeministeriets samtykke det statistiske departement på stiftsøvrighedens vegne, hvor meget det i kommunen ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt, hvorefter den personlige kommuneskat beregnes, beløber sig til for samtlige skatteydere. Såfremt der i kommunen findes medlemmer af

Lovforslaget.

1. § 68, 2. pkt. ophæves.

2. I § 75, stk. 1, ændres „§ 76“ til: „§ 76 a“.

3. § 76 affattes således:

„§ 76. Hvor andet ikke er særligt bestemt, afholdes udgifterne efter denne lov gennem en landskirkeskat, der pålignes folkekirken medlemmer uden for København og Frederiksberg.

Stk. 2. Landskirkeskattens størrelse fastsættes af kirkeministeren, der tillige fastsætter det skattebeløb, der skal betales fra hver enkelt kommune.

Stk. 3. Landskirkeskattens fordeling mellem kommunerne sker på grundlag af de skattepligtige indtægter i kommunerne for det på fordelingstidspunktet nærmest forudgående indkomstår for de i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. § 1 omhandlede skattepligtige personer, således som disse indtægter er opgjort med henblik på beregning af slutskat. Forinden fordelingen foretages, fradrages i

Gældende lov.

en valgmenighed eller beboere, der ikke hører til folkekirken, opgives tillige det ommeldte samlede beløb særskilt for hver af disse grupper. På grundlag af de modtagne oplysninger om det for det sidst afsluttede skatteår efter foranstående regler ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt i kommunerne fastsætter kirkeministeren det skattebeløb, der skal udredes fra hver kommune i det følgende skatteår til dækning af fællesfondens underskud i det pågældende finansår, jfr. § 81, stk. 3.

Stk. 3. Ligningen foretages af den kommunale ligningsmyndighed i hver kommune efter reglerne for udredelse af den personlige kommuneskat og således, at den sker under ét for samtlige beløb, der skal lignedes på menigheden i henhold til denne eller andre love, nemlig:

1. Kirkeskatten.
2. Det til dækning af kirkebetjeningens lønninger, honorarer og pensioner m. m. nødvendige beløb.
3. Udgifter vedrørende præsteboligen og præstegårdsjorderne.
4. Udgifter til dækning af underskuddet ved selvejende kirkers vedligeholdelse og drift.
5. Udgifter til opvarmning m. m. af ikke-selvejende kirker, for så vidt udgifterne påhviler menigheden.
6. Andre udgifter for menighedsrådene, herunder tilvejebringelse af passende, af henholdsvis provstiudvalget og stiftsøvrigheden — eventuelt kirkeministeriet — godkendte kassebeholdninger for de af menighedsrådene bestyrede kasser.

Stk. 4. Hvor en kommune omfatter flere sogne, sognedistrikter eller dele af forskellige sogne, kan, hvis kommunalbestyrelsen ønsker det, ligningen og opkrævningen af de i stk. 3, pkt. 2-6, nævnte udgifter ske under ét for hele kommunen. Hvor et sogn omfatter flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles de i stk. 3, pkt. 2-6, nævnte udgifter imellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer kirkeskat, medmindre kirkeministeren efter indstilling fra menighedsrådet og indhentet erklæring fra de vedkommende kommunalbestyrelser meddeler godkendelse på anden ordning.

Stk. 5. Opkrævningen sker ved kommu-

Lovforslaget.

de samlede indtægter for kommunerne sådanne indkomster, som vedrører medlemmer af en valgmenighed, Skt. Petri tyske menighed eller beboere, der ikke hører til folkekirken.“

4. Efter § 76 indsættes:

„§ 76 a. Landskirkeskat og andre kirkelige afgifter pålignes folkekirkenes medlemmer under ét efter samme regler, hvorefter kommunal indkomstskat svares til vedkommende kommune. Bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat §§ 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på kirkelige afgifter.

Stk. 2. Påligning af kirkelige afgifter sker under ét for kommunen, uanset om denne omfatter flere sogne.

Stk. 3. Ved ligningen bortses fra medlemmer af valgmenigheder og af Skt. Petri tyske menighed.

Stk. 4. Omfatter et sogn flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles samtlige kirkelige afgifter imellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer landskirkeskat, medmindre andet fastsættes af kirkeministeren efter indstilling fra menighedsrådet og forhandling med vedkommende kommunalbestyrelser. Omfatter et pastorat flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, finder bestemmelsen i 1. pkt. tilsvarende anvendelse ved fordelingen af underskuddet vedrørende præstelønningskassen.

Stk. 5. Landskirkeskatten udbetales til stiftsøvrigheden, medens det øvrige ligningsbeløb udbetales til vedkommende menighedsråd. Kommunalbestyrelsen kan med tilslutning af den myndighed, der har godkendt en kirkelig kasses overslag, af kommunekassen yde menighedsrådet forskud på ligningsbeløbet til den pågældende kasse for det nærmest følgende regnskabsår.

Gældende lov.

nalbestyrelsens foranstaltning til samme tider som den personlige kommuneskat. Ved opkrævningen af det valgmenighedsmedlemmer pålignede beløb fradrages bidraget til valgmenigheden for det pågældende tidsrum. Ved indbetalingen af det kommunen pålagte kirkeskatbeløb, jfr. stk. 6, fradrages det beløb, som falder på de i kommunen boende valgmenighedsmedlemmer, og som på grund af den nævnte fradragsret ikke indgår til kommunalbestyrelsen.

Stk. 6. Kirkeskatten indbetales af kommunalbestyrelsen til stiftsøvrigheden, medens det øvrige ligningsbeløb udbetales til menighedsrådet. Kommunalbestyrelsen kan med tilslutning af den myndighed, der har godkendt vedkommende kirkelige kasses overslag, af kommunekassen yde menighedsrådet forskud på ligningsbeløbet.

Stk. 7. Hvis finansministeriet eller en kommunalbestyrelse i henhold til bestående love om indkomst- og formueskat til stat og kommune har nedsat eller eftergivet den en skatteyder påhvilende skat, nedsættes eller eftergives den vedkommende efter denne paragraf pålignede skat på tilsvarende måde.

5.-6.

§ 78.

Stk. 1. — — — — —

Stk. 2. — — — — —

Stk. 3. Menighedsrådet affatter årligt et overslag over indtægter og udgifter i det kommende regnskabsår, der følger finansåret. Indtægter i korn eller andre varer af embedets jorder m. m. opføres med et anslået beløb. Overslaget skal tillige vise, hvorledes det efter § 66 til menighedsrådets rådighed eventuelt stående overskud samt overskud i henhold til denne paragrafs stk. 6 agtes anvendt, samt hvor meget der vil være at ligne på menigheden foruden kirkeskatten og de menigheden i henhold til andre love end nærværende påhvilende udgifter, jfr. § 76, stk. 3. Overslaget indsendes inden december måneds udgang gennem provstiudvalget til stiftsøvrighedens stadfæstelse.

Stk. 4-7. — — — — —

Løvforslaget.

Stk. 6. Hvis den en skatteyder påhvilende kommunale indkomstskat bevillingsmæssigt nedsættes eller eftergives, nedsættes eller eftergives kirkelige skatter og afgifter, der er pålignet skatteyderen, tilsvarende.“

5. I § 78, stk. 3, 3. pkt., udgår „jfr. § 76, stk. 3“.

6. I § 78, stk. 3, sidste pkt., og i § 82, stk. 5, ændres „december måneds udgang“ til, 1. september“.

Gældende lov.

degne- og klokkepenge gælder vedblivende reglerne i lov af 14. april 1904.

Stk. 3. Aflønningsvederlaget for højtids- ofret på Frederiksberg omreguleres efter hver almindelig folketælling ved at multiplicere indbyggerantallet med den i henhold til bestemmelsen i § 30, stk. 3, i lov nr. 364 af 28. juni 1920 fastsatte kvotient. Det nye aflønningsvederlag gælder fra den på folketællingens afslutning nærmest følgende 1. april.

Stk. 4. Tillægsligningen lignedes ved kommunalbestyrelsens foranstaltning på de til folkekirken hørende beboere i København og på Frederiksberg, med undtagelse af medlemmerne af en valgmenighed, efter de for ligning henholdsvis af præste-, degne- og klokkepengene og af vederlaget for det afløste højtidsoffer gældende regler.

Stk. 5. Tillægsligningen fastsættes for hvert finansår af kirkeministeriet til et beløb, der er tilstrækkeligt til at dække, hvad der udover præste-, degne- og klokkepengene i København og vederlaget for højtidsofferet på Frederiksberg samt de enkelte embeder i København og på Frederiksberg tillagte andre indtægter kræves til udredelse af de lønninger, alderstillæg m. v. og honorarer, som tilkommer præster og kirkebetjente i henhold til de foran givne regler, såvel som de pensioner og understøttelser, der måtte være eller blive tillagt de pågældende eller deres enker og børn under 18 år efter de herom til enhver tid gældende regler, udgifterne til præsternes tjenesteboliger, og til provstiu-udvalgene, jfr. § 94, m. v. Endelig skal gennem tillægsligningen tilvejebringes det fornødne beløb til vederlag til kommunerne for ligningen, tillægsligningens opkrævning og lønningernes udbetaling månedlig forud.

Stk. 6. Såfremt tillægsligningen i det enkelte år indbringer mere, end hvad der kræves til dækning af de udgifter, der skal udredes af samme, henlægges overskuddet til det følgende år. Indbringer ligningen mindre, udredes det manglende forskudsvis af kommunen. Det udlagte beløb med renter dækkes af ligningen for det kommende år.

Stk. 7. Ved kgl. anordning kan det bestemmes, at reglerne om ligning og opkrævning af præste-, degne og klokkepenge i

Lovforslaget.

hvert finansår af kirkeministeren særskilt for henholdsvis København og Frederiksberg kommuner.

Stk. 3. Ligningen foretages efter samme regler, hvorefter kommunal indkomstskat svares til vedkommende kommune. Bestemmelserne i lov om kommunal indkomstskat §§ 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på kirkelige afgifter“.

Gældende lov.

København og om ligning og opkrævning af vederlag for afløst højtidsoffer på Frederiksberg skal bortfalde, hvorefter de midler, der udkræves til dækning af udgifterne i henhold til denne lov, og som ikke kan dækkes i henhold til § 90 eller gennem de til de pågældende embeder henlagte midler, tilvejebringes ved ligning på de til folkekirken hørende beboere med undtagelse af medlemmer af en valgmenighed. Ligningsbeløbet fastsættes for hvert år af kirkeministeriet særskilt henholdsvis for København og Frederiksberg. Ligningen foretages af den kommunale ligningsmyndighed efter reglerne for udredelse af den personlige kommuneskat. Gennem denne ligning tilvejebringes tillige det fornødne beløb til vederlag til kommunen for foretagelse af ligningen og ligningsbeløbets opkrævning m. v., jfr. stk. 5.

Lovforslaget.